

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 11CoCsp/17/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124362686
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Šišková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2025:6124362686.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Šiškovej a členov senátu JUDr. Dariny Vargovej a Mgr. Mareka Janigloša, v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanej: A. B., nar. XX. XX. XXXX, C. XXX, zastúpenej: JUDr. Andreou Chorvátovou Nagyovou, advokátkou, Kozárovce 632, IČO: 47 134 747, o zaplatenie 6.540,22 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Levice č. k. 9Csp/7/2025-170 zo dňa 27. augusta 2025, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- II. Žalovanej priznáva proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnej výške.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Levice (ďalej ako „súd prvej inštancie“, alebo „súd“) žalobu žalobcu zamietol (výrok I.) a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 % (výrok II.).

2. Po právnej stránke odôvodnil svoje rozhodnutie poukazom na ust. § 497, § 502 ods. 1, § 503 ods. 3 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, § 34, § 37 ods. 1, § 39, § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 53 ods. 6, 9, § 565 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom v čase zosplatnenia, § 1 ods. 2, § 2 písm. a), b), d), g), h), i), a l), § 7 ods. 1, 2, 16, 17, 19, 20, 21, 23, 27, 41, § 9 ods. 1, 2, § 11 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, účinného v čase uzavretia zmluvy, § 1 ods. 1, 2, 3, 4, § 1a ods. 1, 4, 5 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, § 2 ods. 1, 2, 3, 4, 5, 13, 21, § 5 ods. 1, 2 Opatrenia NBS v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, § 132 ods. 1, 2, § 151 ods. 1, § 216 ods. 1, 2, § 294 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok.

3. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa žalobou domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 6.510,22 eur, úrok 3.152,15 eur, úrok z omeškania vo výške 2,80 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 6.510,22 eur od 19. 07. 2024 do zaplatenia, zmluvnú pokutu vo výške 30,- eur, ako aj náhradu trov konania. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že dňa 10. 07. 2023 uzatvoril so žalovanou Úverovú zmluvu č. 0000000001021065 (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej peňažné prostriedky vo výške 7.000,- eur. Poskytnutý úver a úroky sa žalovaná zaviazala splácať v pravidelných anuitných splátkach a celý úver aj s príslušenstvom bola povinná žalovaná splatiť do 16. 06. 2031. Po vyčerpaní poskytnutého úveru žalovaná porušila svoje zmluvné povinnosti, t. j. prestala uhrádzať jednotlivé splátky riadne a včas, a preto žalobca na základe výzvy na predčasné splatenie úveru rozhodol o predčasnej splatnosti

úveru dňa 18. 07. 2024 v zmysle § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v súlade s Úverovou zmluvou a Obchodnými podmienkami pre úvery občanom, a to po zaslaní upozornenia na omeškanie a možnosť predčasného zosplatnenia druhou upomienkou/opakovaným upozornením zo dňa 15. 05. 2024. K vyhláseniu predčasnej splatnosti došlo pre neuhradenie splátky, ktorej splatnosť nastala dňa 15. 04. 2024. Žalovaná do dňa zosplatnenia uhradila na istinu sumu 489,78 eur, na základe čoho dlžná istina ku dňu zosplatnenia predstavovala sumu 6.510,22 eur ($7.000 - 489,78 = 6.510,22$ eur). Žalovaná po zosplatnení do dňa podania žaloby neuskutočnila žiadnu úhradu. Úrok z omeškania ku dňu zosplatnenia úveru predstavoval 2,80 eur. Žalobca si uplatnil aj nárok na úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatennej istiny, ako aj úrok do konečnej splatnosti úveru vo výške 3.152,15 eur (celková čiastka 10.963,40 eur – 7.000,- eur – poplatok za poskytnutie úveru 350,- eur). Z dôvodu omeškania žalovaného s úhradou splátok si uplatnil v súlade s čl. 1 bod 1.2. zmluvy aj zmluvnú pokutu za omeškanie splátky vo výške 15,- eur a za omeškanie splátky po upozornení vo výške 15,- eur, spolu vo výške 30,- eur.

4. Žalovaná vo vyjadrení k žalobe uviedla, že má za to, že nepreukázal, že pri skúmaní bonity žalovanej, pred uzatvorením úverovej zmluvy, konal s odbornou starostlivosťou. Žiadnym spôsobom nezisťoval výšku skutočných výdavkov žalovanej. Odkázala na znenie § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. Na základe uvedeného považovala vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru zo dňa 18. 07. 2024 za neplatné. Mala za to, že žalobca posudzoval schopnosť splácať úver bez akýchkoľvek údajov o výdavkoch žalovanej. Takéto konanie žalobcu, kde došlo k hrubému porušeniu povinností uvedených v ust. § 7 ods. 20 zákona č. 129/2010 Z. z. má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, podľa ust. § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. Žalobca nemal žiadny dôvod vnútiť žalovanej úver v sume 7 000,- eur, ak v žiadosti o poskytnutie úveru žiada o úver v sume 2000,- eur. Už takéto konanie, s následným splácaním úveru, kde k omeškaniu v splácaní došlo už pri hradení 4. splátky od uzatvorenia úverovej zmluvy jasne preukazuje, že žalovaná už pri uzatvorení zmluvy, resp. krátko po jej uzatvorení nebola schopná úver splácať. Namietala ďalej, že v zosplatnení absentuje identifikácia splátky, pre ktorú došlo k zosplatneniu úveru. Podľa ust. § 565 OZ a ust. § 53 ods. 9 OZ, je pre platný právny úkon zosplatnenia úveru zo strany veriteľa potrebné špecifikovať splátku, pre ktorú dochádza k zosplatneniu celého dlhu. S prihliadnutím na rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu SR, konkrétne rozhodnutie NS SR pod sp. zn. 5 Cdo/2/2023 zo dňa 25. 01. 2024 považovať zosplatenie úveru za neplatné. Navrhla žalobu v celom rozsahu zamietnuť, v prípade, ak sa súd nestotožní s právnym názorom žalovanej a žalobu nezamietne, navrhla, aby preskúmal majetkové a zárobné pomery žalovanej a zaviazal ju na hradenie dlhu v splátkach po 50,- eur mesačne.

5. Súd po vykonanom dokazovaní zistil, že medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom bola dňa 10. 07. 2023 uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 000000010210 65- Pôžička, na základe ktorej poskytla banka ako veriteľ žalovanej úver vo výške 7.000,- eur. V zmysle časti I. Základných podmienok bod 1.2 zmluvy o úvere sa žalovaná zaviazala splátiť v 96 mesačných splátkach po 105,67 eur (výška poslednej splátky 104,35 eur) mesačne, v 14. kalendárny deň mesiaca, s termínom prvej splátky do 14. 07. 2023, dátumom konečnej splatnosti 16. 06. 2031, poplatkom za poskytnutie úveru 350,- eur jednorazovo, s dojednaním poistením schopnosti splácať úver 5,17 eur mesačne s počtom úhrad poplatku 96 splátok, výškou RPMN 13,76 %, priemernou výškou RPMN 10,40 %, celkovou čiastkou, ktorú mala žalovaná zaplatiť 10.963,40 eur, a úrokovou sadzbou fixnou do splatnosti vo výške 9,90 % p.a. Žalovaná úver riadne a včas nesplácala, v dôsledku čoho žalobca poslednou výzvou – opakované upozornenie zo dňa 15. 05. 2024 upozornil žalovanú, že banka eviduje omeškané splátky vo výške 232,40 eur s tým, že žiada o zaplatenie dlžnej sumy 247,40 eur najneskôr do 09. 06. 2024 (pozostávajúca z istiny 102,09 eur, zmluvný úrok 109,25 eur, úrok z omeškania 0,43 eur a zmluvná pokuta 35,63 eur). Zároveň žalovanú upozornil, že v prípade neuhradenia sumy v stanovenom termíne uplatní svoje právo v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka a vyhlási predčasnú splatnosť úveru. Výzva bola žalovanej doručená dňa 20. 05. 2024 (č. I. 59). Žalovaná však ani v dodatočne poskytnutej lehote dlžné splátky neuhradila, v dôsledku čoho jej žalobca listom zo dňa 18. 07. 2024 oznámil, že úverový záväzok sa stal ku dňu 18. 07. 2024 predčasne splatný v celom rozsahu a vyzval ju na úhradu dlžnej sumy vo výške 6.806,12 eur a to v lehote najneskôr do 09. 08. 2024. Predmetné oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti bolo žalovanej odoslané dňa 23. 07. 2024 v zmysle e-potvrdenky (č. I. 61). Z uvedeného vyplýva, že t. j. v oboch prípadoch sa prejav vôle dostal do dispozičnej sféry žalovanej a mala objektívnu príležitosť oboznámiť sa s obsahom zásielky.

6. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že žaloba nebola podaná dôvodne. Je nesporné, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanými ako dlžníkmi bola dňa 10. 07.

2023 uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie bezúčelového úveru vo výške 7.000,- eur, ktorá má nesporne charakter spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Nebolo sporné, že žalobca ako veriteľ uzatváral zmluvu v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a mal postavenie dodávateľa a žalovaný uzatváral zmluvu ako fyzická osoba, pričom nekonal v rámci svojej obchodnej či podnikateľskej činnosti, teda mal postavenie spotrebiteľa. Uzavretú zmluvu o spotrebiteľskom úvere tak súd posúdil jednak ako zmluvu o úvere podľa § 497 Obchodného zákonníka, ale zároveň ako zmluvu spotrebiteľskú podľa ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a predmetný zmluvný vzťah súd posúdil aj v zmysle ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. V súlade s prílohou Smernice Rady č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, zákon uvádza príkladne podmienky zakotvené v spotrebiteľských zmluvách, ktoré je potrebné považovať za neprijateľné. Podľa článku 5 uvedenej smernice, všetky písomné ustanovenia spotrebiteľských zmlúv musia byť vyjadrené zrozumiteľne, v prípade nezrozumiteľnosti sa podmienka má vykladať v prospech spotrebiteľa. Podľa článku 4 ods. 2 smernice, ak hlavný predmet zmluvy, cena alebo úhrada, prípadne tovar alebo služby dodávané výmenným spôsobom nie sú vyjadrené zrozumiteľne, je potrebné preskúmať, či tieto podmienky nie sú nekalé.

7. Po posúdení formálnych náležitostí zmluvy, pristúpil súd ďalej v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka k preskúmaniu výšky odplaty za poskytnutý úver, či táto odplata v zmysle § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka s poukazom na § 1 a § 1a ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., neprekračuje najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. V danom prípade pozostáva odplata za poskytnutý úver z úroku vo výške 9,90 % ročne a z poplatku za poistenie schopnosti splácať úver vo výške 5,17 eur mesačne ako aj jednorazového poplatku za poskytnutie úveru vo výške 350,- eur. Podľa § 1 ods. 2 nariadenia vlády, odplata sa vyjadruje v percentách zo sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov za rok a vypočíta sa ako súčet plnení podľa odseku 3 za rok. Zmluvný úrok vo výške 9,9 % p. a. napíňa na účel výpočtu odplaty predpoklady obsiahnuté v § 1 ods. 3 písm. a) bodu 3. predmetného nariadenia vlády, podľa ktorého odplatu okrem iného tvoria plnenia vyjadrené v percentách zo sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov tak, že opakujúce sa plnenie v percentách za rok, sa považuje za plnenie za rok.

8. Vzhľadom na procesnú obranu žalovanej, ktorá namietala platnosť predčasného zosplatnenia úveru ako aj s odkazom na judikatúrny posun ex offo skúmal splnenie zákonných predpokladov platného zosplatnenia úveru podľa § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka platných v čase zosplatnenia úveru a s tým spojenú platnosť výzvy podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a výzvy k splateniu celého úveru podľa § 565 Občianskeho zákonníka. V súvislosti s právom veriteľa žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky upravuje § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka pre spotrebiteľské zmluvy osobitné predpoklady pre uplatnenie práva veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Ak chce totiž veriteľ uplatniť právo na zaplatenie celého dlhu, môže tak urobiť len v prípade, ak od splatnosti nezaplatennej splátky uplynula najmenej trojmesačná lehota a ak zároveň dlžníka upozornil, že si právo na zaplatenie celého dlhu uplatňuje. Veriteľ musí uplatnenie svojho práva vo vzťahu k dlžníkovi vopred notifikovať a to najmenej v 15 – dňovej lehote. Po uplynutí notifikačnej lehoty sa právo veriteľa na zaplatenie celej pohľadávky stáva účinným. Zároveň tak veriteľ môže urobiť len pri súčasnom rešpektovaní § 565 Občianskeho zákonníka a síce môže žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky len, ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené, a toto právo môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Je v záujme ochrany žalovaného ako spotrebiteľa skúmať hmotnoprávny základ žalobou uplatneného nároku, pričom súd je v spotrebiteľských sporoch ex offo povinný skúmať okrem iného aj platnosť týchto právnych úkonov. Žalobcu v tomto konaní zaťažovala povinnosť preukázať dodržanie podmienok uvedených v ustanovení § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka.

9. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, platného a účinného v čase omeškania žalovaného s plnením splátok, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, mohol veriteľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Z hľadiska tejto formulácie uvedeného ustanovenia je zrejmé, že toto ustanovenie dopĺňa ustanovenie § 565 OZ, takže otázku zosplatnenia úveru je potrebné vykladať skrz text oboch uvedených ustanovení súčasne. Zákon prísne stanovuje kritériá, za akých

podmienok môže prísť k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru, pričom tieto podmienky musia byť splnené kumulatívne. Účelom právnej úpravy v ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je zamedziť „zosplatňovanie“ záväzkov spotrebiteľov zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorých plnenie je dojednané v splátkach z dôvodu len krátko trvajúceho omeškania spotrebiteľa so zaplatením splátky a súčasne dať spotrebiteľovi ešte poslednú možnosť k splateniu dlžnej splátky predtým, ako dodávateľ využije svoje právo na zosplatnenie celého dlhu. Spotrebiteľ musí byť nepochybne informovaný, pre nezaplatenie ktorej splátky mu hrozí uplatnenie práva veriteľa podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka.

10. Súd prvej inštancie poukázal na rozhodovacia prax najvyšších súdnych autorít (rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/188/2023, sp. zn. 5Cdo/197/2022, sp. zn. 5Cdo/2/2023, sp. zn. 6Cdo/15/2023 ako aj rozhodnutie I.ÚS/528/2024), podľa ktorej upozornenie podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka na to, aby ho bolo možné považovať za kvalifikované, musí obsahovať označenie konkrétnej splátky, vo vzťahu ku ktorej veriteľ mieni dané právo uplatniť. Bez uvedenia tejto identifikácie nie je možné následne preskúmať splnenie podmienok na uplatnenie práva na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru a platnosť tohto úkonu. Jedná sa o notifikačnú povinnosť dodávateľa voči spotrebiteľovi, ktorá má umožniť spotrebiteľovi reálne sa „dozvedieť“ o hroziacom následku spočívajúcom vo vyhlásení predčasnej splatnosti úveru a „spôsobe“, ako tento následok odvrátiť. Práve uvedenie konkrétnej splátky je tou rozhodujúcou skutočnosťou, ktorá musí byť spotrebiteľovi určito vyjadrená, nakoľko uvedenie „iba“ výšky dlhu, s ktorým je spotrebiteľ v omeškaní, vykazuje podstatnú mieru abstrakcie a spotrebiteľ z takto vyjadreného údajja nemôže bez ďalšieho určiť, ktorá splátka môže v budúcnosti založiť, resp. zakladá, dôvodnosť predčasného zosplatnenia, resp. ktorú splátku považuje dodávateľ za splátku rozhodnú, pre ktorú plánuje predčasne zosplatniť spotrebiteľský úver. Z toho dôvodu musí dodávateľ jednostranný úkon - výzvu na zaplatenie omeškanej splátky oznámiť spotrebiteľovi určitým spôsobom, aby tento konkrétne mal vedomosť, ku ktorej pohľadávke mieni následne dodávateľ zosplatniť celý úver v prípade, že uvedenú splátku spotrebiteľ v dodatočne stanovenej lehote neuhradí. Vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru musí predchádzať upozornenie pre spotrebiteľa, ktoré je konštruované ako jednostranný právny úkon veriteľa adresovaný dlžníkovi, ktorým sa oznamuje, že na základe ich dohody uplatní svoje právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka, pretože dlžník je v omeškaní so zaplatením splátky. Z obsahu tohto úkonu musí byť zrejmé jednak splnenie zákonných podmienok - uplatnenia režimu § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a jednak výslovné upozornenie spotrebiteľa na vykonanie práva veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Zo znenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vyplýva požiadavka konkrétneho upozornenia, určenia omeškanej splátky, ku ktorej sa uplatňované právo veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka týka, t. j., že dlžník nesplatil niektorú (teda nie niektoré) svoju splátku. Určitosť, čo do identifikácie omeškanej splátky, je podstatná pre vyhodnotenie dodržania lehôt, ako tieto vyplývajú z § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka s ohľadom na určenie, kedy sa stáva zročný celý dlh naraz. Poukázal tiež na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/197/2022 zo dňa 26. 06. 2024 a sp. zn. 6Cdo/152/2022 zo dňa 13. 02. 2025, zverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR č. 3/2025 pod č. 34, z ktorých citoval.

11. Súd prvej inštancie konštatoval, že z písomnej výzvy (opakované upozornenie) zo dňa 15. 05. 2025 vyplýva, že veriteľ upozornil dlžníka - žalovanú, že je v omeškaní so splácaním pohľadávky banky a súčasne veriteľ upozornil, že bude požadovať, aby vrátila celú sumu poskytnutého úveru s príslušenstvom pred dátumom splatnosti dohodnutým v zmluve o úvere, teda že je oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Mimoriadnu splatnosť úveru žalobca vyhlásil ku dňu 18. 07. 2024 pre omeškanie splátky splatnej dňa 15. 04. 2024, s ktorou bola síce žalovaná ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti v omeškaní 3 mesiace, avšak toto svoje právo uplatnil žalobca bez toho, aby presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne môže zosplatniť celý dlh. Súd tak dospel k záveru, že výzva na zaplatenie dlžnej sumy zo dňa 15. 05. 2024, ktorou mala byť realizovaná výzva podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, je neplatným právnym úkonom pre jej rozpor s § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, z dôvodu neurčitosti a nezrozumiteľnosti, nakoľko z obsahu tejto výzvy nevyplýva označenie konkrétnej splátky úveru, s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní, vo vzťahu ku ktorej žalobca mienil uplatniť právo predčasne ukončiť výhodu v podobe splátok úveru (predčasne zosplatniť celý úver) vyplývajúce mu z § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Preto výzvu na zaplatenie dlžnej sumy zo dňa 15. 05. 2024 nemožno považovať za kvalifikovanú, teda vyvolávajúcu právne účinky predpokladané § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka.

12. Na základe vyššie uvedených skutočností tak súd dospel k záveru, že žalobca nepostupoval pri vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka, dôsledkom čoho súd posúdil právny úkon vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru realizovaného žalobcom výzvou k splateniu celého úveru zo dňa 18. 07. 2024 ako neplatný právny úkon podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre jeho rozpor so zákonom. Uvedené znamená, že žalovaný bol povinný splácať splátky úveru i potom, ako žalobca neplatne zosplatnil celý úver, nakoľko neplatné zosplatnenie nemalo žiadny vplyv na povinnosť žalovaného pokračovať v splácaní úveru v dohodnutých splátkach.

13. Žalobca svoj nárok skutkovo vymedzil od tvrdenia o splatnosti úveru v celosti a s tým súvisiaceho nároku na úhradu úrokov a úrokov z omeškania zo zosplatneného úveru, teda ako plnenie z predčasne zosplatneného úveru vrátane príslušenstva zosplatneného úveru. Súd poukázal na ustanovenie § 216 CSP, v zmysle ktorého je súd viazaný žalobným návrhom. Súd nemôže prekročiť a prisúdiť viac, než čoho sa strany domáhajú, resp. nesmie ísť nad rámec petitu. Uvedená zásada je označovaná ako tzv. zásada „ne ultra petitem“. Viazanosť súdu žalobným návrhom (§ 216 CSP), t. j. nemožnosť súdu prekročiť a prisúdiť viac, než čoho sa strany domáhajú, resp. nesmie ísť nad rámec petitu sa vzťahuje k žalobnému návrhu (petitu) a nie k spôsobu vykonávania dokazovania, resp. k otázke, aké dôkazy je súd v konaní oprávnený vykonať alebo nevykonať. Súd je viazaný žalobným návrhom žalobcu a musí rešpektovať predmet konania vymedzený žalobným návrhom, čo znamená, že plnenie nemôže priznať ani z iného skutkového základu, než aký bol predmet konania vymedzený v žalobnom návrhu. Z uvedených dôvodov súd žalobu výrokom I. tohto rozsudku zamietol. Súd nad rámec poznamenal, že zmena prípadných skutkových tvrdení zo strany žalobcu, ktorá zmena ani nenastala, by predstavovala zmenu žaloby, ktorá je v spotrebiteľských sporoch neprípustná, ak je žalovaným spotrebiteľ (§ 294 CSP). V tejto súvislosti súd poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/85/2021 zo dňa 12. 02. 2024, z ktorého citoval a ktoré prešlo aj kontrolou ústavnosti, v rozhodnutí Ústavného súdu SR zo dňa 2. októbra 2024, sp. zn. I. ÚS 528/2024.

14. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalobca odvolanie, v ktorom citoval z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie a uviedol, že s argumentami súdu sa žalobca nestotožňuje a považuje rozsudok za nesprávny. Odvolanie odôvodňuje tým, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f) CSP) a že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP).

15. K splneniu podmienok platného a účinného predčasného zosplatnenia úveru; žalobca v prvom rade poukázal na skutočnosť, že zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva povinnosť žalobcu konkretizovať resp. označiť v upozornení pred zosplatnením úveru tú ktorú omeškanú splátku, v súvislosti s ktorou zvažuje uplatniť právo zosplatniť úver ako podmienku na to, aby bolo vyhlásenie predčasnej splatnosti považované za platný právny úkon a tiež ju nebolo potrebné konkretizovať ani v samotnej zosplatňujúcej výzve. Opačné tvrdenie nemá oporu v zákone a je bez akejkoľvek relevancie. Žalovaný mal predsa priamo zo zmluvy (bod 1.2.) vedomosť o tom, v akej výške je povinný uhrádzať anuitné splátky úveru (105,67 eur), kedy sú jednotlivé splátky splatné (mesačne, v 14. deň kalendárneho mesiaca), kedy bola splatná 1. anuitná splátka (14. 07. 2023), aký je počet splátok (96), a teda v prípade porušenia povinnosti uhrádzať splátky riadne a včas, si musel byť zároveň vedomý aj toho, že sa dostane do omeškania s tou ktorou anuitnou splátkou. Nebolo preto potrebné a ani zákonom vyžadované, aby žalobca tieto omeškané anuitné splátky osobitne uvádzal v upozornení adresovanom žalovanému. Zo zákona takáto povinnosť nevyplýva resp. zákon neuvádza, že úkony veriteľa týkajúce sa zosplatnenia úveru musia obsahovať špeciálne náležitosti. Žalobca uviedol, že ani samotné ustanovenie § 53 ods. 9 OZ účinné v rozhodnom období výslovne nevyžadovalo, aby veriteľ vo výzve adresovanej dlžníkovi pred zosplatnením úveru a ani v samotnej zosplatňujúcej výzve označil konkrétnu omeškanú splátku, pre ktorú mieni pristúpiť/prístupuje k predčasnému zosplatneniu úveru. Ak by zákonodarca mal v úmysle takúto povinnosť veriteľa do zákonného ustanovenia zakotviť, mohol tak nepochybne urobiť už pri prijímaní tohto ustanovenia (účinné od 01. 11. 2008 ako ust. § 53 ods. 8), príp. pri jeho novelizáciách. K uvedenému kroku však nepristúpil, práve naopak, predmetné ustanovenia boli novelizované iným spôsobom až od 01. 11. 2024. Priemerný spotrebiteľ má a musí mať vedomosť o celkovej výške poskytnutého úveru, o termínoch splatnosti a výške splátok úveru, ktoré má uhrádzať a teda aj o tom, aké splátky neuhradil. Aj bez uvedenia konkrétnej splátky má preto dostatočné informácie na posúdenie, či mu hrozí zosplatnenie a o výške sumy, ktorej úhradou môže predísť predčasnému zosplatneniu jeho úveru. Špecifikácia konkrétnej splátky v listinách zasielaných spotrebiteľovi nemá reálny vplyv na jeho právne postavenie a teda nevedie k posilneniu právneho postavenia spotrebiteľa. Špecifikácia

konkrétnej omeškanej splátky nemá žiadny pozitívny dopad na zvýšenie platobnej disciplíny spotrebiteľa a absencia uvedenia tejto splátky nestavia dlžníka do nevýhodnejšieho postavenia. Upozornenie na omeškané splátky pod hrozbou predčasného zosplatnenia úveru a samotné vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru veriteľom sú jednostranné právne úkony veriteľa, ktoré sú po ich doručení spotrebiteľovi perfektné a nezvratiteľné. Spotrebiteľ teda nemôže nič zmeniť na právnom následku len tým, že by mu bola známa konkrétna splátka, ktorá má vyvolať/vyvolala predčasnú splatnosť úveru. V upozornení adresovanom žalovanému a rovnako aj vo výzve na predčasné splatenie úveru bol žalovaný opakovane informovaný o výške dlžnej sumy a tiež bol informovaný o tom, že v prípade akýchkoľvek nejasností môže navštíviť pobočku žalobcu alebo kontaktovať žalobcu na tel. čísele XXX/XXXX XXX, kde by mu boli poskytnuté bližšie požadované informácie. Žalobca poukazuje aj na ďalšiu podstatnú skutočnosť a síce, že doterajšia dlhodobá judikatúra nevyžadovala špecifikáciu splátky, pre ktorú veriteľ pristupuje k zosplatneniu úveru (t. j. od roku 2008 až do roku 2024). Z ustálenej rozhodovacej praxe súdov na všetkých stupňoch až do roku 2024 nevyplývala pre veriteľov požiadavka na identifikáciu splátky v právnych úkonoch adresovaných dlžníkom (ani pred zosplatnením úveru a ani v samotnej zosplatňujúcej výzve). K zásadnej zmene výkladu príslušného ustanovenia však došlo až v roku 2024, kedy senát Najvyššieho súdu SR 5Cdo zaujal úplne nové stanovisko k výkladu § 53 ods. 9 OZ. Žalobca poukázal na skutočnosť, že senát 1Cdo Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v rozhodnutí sp. zn. 1Cdo/123/2022 zo dňa 30. 01. 2024 posudzoval obdobnú, resp. identickú právnu otázku, a teda či je identifikácia konkrétnej splátky povinnou náležitosťou právneho úkonu, ktorým dochádza k predčasnému zosplatneniu úveru, prípadne aj výzvy, ktorá tomuto úkonu predchádza a skonštatoval, cit.: „31. Dovolací súd sa nestotožňuje s názorom, ktorý prezentovali dovolatelia, že špecifikácia splátky, pre ktorú dochádza k zosplatneniu, by mala byť podmienkou platnosti predčasného zosplatnenia dlhu. Žiadnu takúto povinnosť (uviesť v zosplatnení konkrétnu splátku) zákon veriteľovi neukladá. Dovolací súd tiež nepovažuje za potrebné na tomto mieste viesť polemiku o tom, či je určenie splátky, ktorá vyvolala zosplatnenie, skutkovou alebo právnou otázkou (skutkovou otázkou nesporne je označenie takejto splátky vo výzve na zaplatenie alebo v samotnom zosplatnení; ak však tieto listiny vymedzenie relevantnej splátky neobsahujú, je jej určenie na účely začatia počítania premlčacej doby len právnym konštruktom). Považuje však za vhodné uviesť, že pokiaľ sa vykonaným dokazovaním nepreukáže opak, treba vychádzať z princípu racionálneho správania účastníkov zmluvných vzťahov, ktorí konajú v súlade so zákonom, a teda vzhľadom na ustanovenie § 565 druhej vety Občianskeho zákonníka je potrebné predpokladať, že zosplatnenie bolo vyvolané tou splátkou, ktorá bola v čase zosplatnenia tri mesiace po splatnosti“.

16. V ďalšom žalobca poukázal na ďalšie rozhodnutia krajských súdov, v ktorých súdy zastávali rovnaký právny názor v danej právnej otázke: rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2CoCsp/21/2022 zo dňa 10. 05. 2022; rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 25CoCsp/2/2023 zo dňa 31. 10. 2023; rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17CoCsp/3/2023 zo dňa 29. 06. 2023; z ktorých v abstrakte citoval.

17. Žalobca v čl. III. žaloby jednoznačne špecifikoval, pre ktorú splátku vyhlásil predčasnú splatnosť úveru, keď uviedol, že k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru došlo pre neuhradenie splátky, ktorej splatnosť nastala dňa 15. 04. 2024. Aj z dôkazu Stav omeškaných splátok na úvere ku dňu zosplatnenia (tvorí prílohu žaloby) vyplýva, že žalovaný sa pred zosplatnením úveru k 18. 07. 2024 dostal do omeškania s úhradou splátok splatných k 15. 04. 2024 (splátka neuhradená vo výške 105,67 eur), k 14. 05. 2024, 14. 06. 2024 a 15. 07. 2024 (splátky neuhradené vo výške 105,67 eur). Teda vzhľadom na omeškanie s úhradou splátky splatnej k 15. 04. 2024 vo výške 105,67 eur bol žalovaný ku dňu zosplatnenia 18. 07. 2024 v omeškaní so zaplatením tejto splátky dlhšie než 3 mesiace a pre jej nezaplatenie žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť úveru. Pre posúdenie podmienok platnosti predčasného zosplatnenia úveru podľa § 565 OZ v spojení s § 53 ods. 9 OZ účinných v rozhodnom období, žalobca považuje za rozhodnú práve tú skutočnosť, že upozornil žalovaného ako spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva zosplatniť úver (upozornenie bolo zaslané žalovanému v mesiaci 5/2024 a k zosplatneniu došlo v mesiaci 7/2024) a k zosplatneniu úveru pristúpil žalobca až po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením anuitnej splátky (za mesiac 4/2024). Dohoda o možnosti žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky bola obsiahnutá v čl. 2, bod 2.3. zmluvy, podľa ktorého, ak klient poruší niektorú z povinností uvedených v bode 2.9 OP, banka môže vyzvať klienta na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom. Podľa bodu 2.9. OP: 2.9 Zmeny okolností na strane klienta Každá z nasledovných právnych skutočností sa bude považovať za zmenu okolností, za ktorých došlo k uzatvoreniu zmluvy o úvere na strane klienta. Skutočnosti, ktoré

zakladajú zmenu okolností sú: (a) (nezaplatenie) klient nezaplatí ktorúkoľvek čiastku dlžnú podľa zmluvy o úvere ani do 3 mesiacov po lehote jej splatnosti. Žalobca má za to, že boli dodržané všetky zákonné podmienky na platné a účinné zosplatnenie úveru.

18. K nároku žalobcu na splatné splátky ku dňu rozhodnutia súdu žalobca uviedol, že pokiaľ by sa odvolací súd nestotožnil s vyššie uvedenou argumentáciou žalobcu a mal by za to, že nedošlo k platnému predčasnému zosplatneniu úveru, žalobca je toho názoru, že v danom prípade boli/sú splnené minimálne podmienky na priznanie zročných anuitných splátok úveru ku dňu rozhodnutia súdu a teda dôvod na zamietnutie žaloby v celom rozsahu nebol daný a nemá ani oporu v zákone. Žalobca mal/má nepochybne nárok aspoň na časť uplatneného nároku vo výške neuhradených zročných anuitných splátok úveru ku dňu rozhodovania súdom. Vzhľadom na uvedené, pokiaľ by odvolací súd zastal rovnaký názor ako súd prvej inštancie, že žalobca nemal právo požadovať od žalovaného jednorazové splatenie úveru (s čím žalobca nesúhlasí s poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu), mal by súd dospieť k záveru, že žalobný návrh nie je dôvodný iba v tej časti, v ktorej sa žalobca domáha priznania celého dlhu nad rámec ohraničený splátkami, ktoré neboli zaplatené a ktorých splatnosť nastala do vyhlásenia rozsudku. Za daného stavu má potom žalobca právo na vrátenie sumy v rozsahu nezaplatených anuitných splátok spolu s úrokom z omeškania splatných ku dňu rozhodnutia súdu (počnúc neuhradenou splátkou vo výške 105,67 eur splatnou k 15. 04. 2024, ktorá vyplýva z dôkazu Stav omeškaných splátok na úvere ku dňu zosplatnenia) a pokračujúc ďalšími omeškanými splátkami splatnými mesačne vo výške 105,67 eur až ku dňu vyhlásenia rozsudku. Žalobca si totiž tieto splátky (aj keď ako zosplatnený celok) riadne uplatnil žalobou a ku dňu rozhodovania súdu prvej inštancie bola časť týchto splátok splatná a žalobcovi tak bolo možné priznať plnenie pozostávajúce minimálne z týchto splatných a neuhradených splátok. Ku dňu rozhodnutia súdu (27. 08. 2025) bol teda žalovaný dlžný žalobcovi minimálne sumu 1796,39 eur titulom nezaplatených anuitných splátok úveru splatných za obdobie od 15. 04. 2024 až 14. 08. 2025 v počte splátok po 105,67 eur (17 x 105,67 eur = 1796,39 eur), na ktoré mal žalobca nepochybne nárok spolu s úrokom z omeškania. V súvislosti s uvedeným poukázal na rozhodnutia krajských súdov, rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach 11Co/368/2019 zo dňa 15. 01. 2020; rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4Co/75/2019 zo dňa 26. 02. 2020; rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10CoCsp/78/2021 zo dňa 30. 03. 2022; rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 26CoCsp/11/2022 zo dňa 20. 04. 2022; rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 26CoCsp/64/2021 zo dňa 24. 08. 2022; Rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 9CoCsp/36/2022 zo dňa 13. 12. 2023, z ktorých citoval. Ak súd prvej inštancie žalobu v celom rozsahu zamietol z dôvodu, že pohľadávka z úveru sa nestala zročnou (ani len sčasti), je jeho rozhodnutie celkom zjavne založené na nesprávnom právnom názore. Napriek tomu, že zosplatnenie úveru je neplatné, žalobcovi nezanikol nárok na zaplatenie dlžných splátok úveru vyplývajúcich z predmetného úverového vzťahu ku dňu rozhodovania súdu prvej inštancie (§ 217 ods. 1 Civilného sporového poriadku). Rozhodnutie súdu prvej inštancie tak spočíva na nesprávnom právnom posúdení. Priznaním neuhradených splatných splátok, vrátane zákonného úroku z omeškania, tak pri ich číselnom porovnaní s pôvodne uplatneným nárokom zjavne nemôže dôjsť k porušeniu zásady ne ultra petitem, ktorá je vyjadrená v § 216 ods. 2 CSP. Uložením povinnosti zaplatiť splatné splátky úveru by súd nepriznal žalobcovi iné plnenie, než sa uplatňuje v žalobe. Naďalej ide o ten istý nárok, vyplývajúci zo skutočnosti, že žalovaný nevrátil žalobcovi úver, tak ako sa zaviazal v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Najvyšší súd SR sa vo svojom recentnom rozhodnutí zo dňa 31. 10. 2024 sp. zn. 4Obdo/36/2023 vyjadril k priznaniu splatných nezaplatených splátok veriteľovi v prípade neúčinného vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru jednoznačne pozitívne a tiež poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 25Cdo/1934/2001 z 31. júla 2003). Citované rozhodnutie bolo predmetom ústavného prieskumu. Ústavný súd uznesením zo dňa 13. 03. 2025 sp. zn. III. ÚS 160/2025 sťažnosť sťažovateľiek (žalovaných) odmietol aj s nasledujúcim odôvodnením: „Najvyšší súd sťažovateľkám vysvetlil, že nesprávna je ich úvaha o tom, že okresný súd bez návrhu žalobcu na zmenu žaloby rozhodol na základe iných ako v žalobe tvrdených skutočností. Správne konštatoval, že išlo zisťovanie skutkového stavu. K tomu možno doplniť, že povinnosťou žalobcu je v žalobe opísať rozhodujúce skutkové skutočnosti. Nie je jeho povinnosťou vec aj správne právne posúdiť. Rozhodujúcimi skutkovými skutočnosťami žalobcom opísanými v žalobe bolo to, že sťažovateľke 1 poskytol úver, sťažovateľka 2 zabezpečila splácanie úveru, ktorý splácať prestali. Právne posúdenie toho, či žalobca úver zosplatnil v súlade so zmluvným dojednaním, bolo už úlohou súdu, nie žalobcu. Po právnom závere súdu o neúčinnom zosplatnení úveru bolo jeho úlohou právne posúdiť, či a aká časť žalobou uplatneného nároku je podľa zákona a zmluvných dojednaní dôvodná. Treba súhlasiť s najvyšším súdom, že okresný súd nepriznal žalobcovi viac, ako si uplatnil, ani niečo, čo by vyplývalo z iných ako v žalobe opísaných skutkových skutočností.“ (ods. 10). Vzhľadom na uvedené právne

závery najvyšších súdnych autorít má žalobca za to, že priznaním nároku na zaplatenie jednotlivých nezaplatených splátok (resp. ich časti), hoc si žalobca uplatnil žalovanú sumu ako nárok z predčasne zosplateného úveru, ktoré súd považoval za neplatné, by nebolo rozhodnuté nad rámec žalobcom uplatneného nároku, ako to nesprávne tvrdil súd prvej inštancie (najmä v ods. 82. a 84. svojho odôvodnenia).

19. Žalobca navrhol, aby odvolací súd v zmysle § 388 Civilného sporového poriadku rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zmenil a vyhovel žalobe v plnom rozsahu, zaviazal žalovaného povinnosťou zaplatiť dlh v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku a zároveň žalobcovi priznal náhradu trov prvoinštančného konania aj náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

20. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že sa stotožňuje s rozhodnutím súdu prvej inštancie. Navrhla rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne podľa ust. § 387 CSP potvrdiť a uplatnila si nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

21. Žalobca v odvolaní argumentuje identickou argumentáciou, ako v konaní pred súdom prvého stupňa. Čo sa týka námietok, že žiadny právny predpis neuvádza, že je povinnosťou žalobcu konkretizovať v upozornení na zosplatenie úveru splátku, s ktorou je dlžník v omeškaní, najvyšší súd v rozhodnutí zo dňa 13. 02. 2025 č. 6Cdo/152/2022 uviedol, že v prípade, ak splátka nie je konkretizovaná, jedná sa o obchádzanie zákona a takýto úkon, zosplatenie úveru nie je možné považovať za platný. Tiež poukázala na rozhodnutie NS SR č. 5 Cdo 197 2022, zo dňa 26.6.2024, z ktorých citovala.

22. Čo sa týka druhej argumentačnej línie, mala za to, že ani v prípade (čo sa nestalo), keby žalobca navrhol zmenu žaloby, a žiadal o priznanie už splatných splátok úveru, nebolo by možné jeho návrhu na zmenu žaloby vyhovieť, z dôvodu ust. § 294 CSP, ktorý zmenu žaloby neprípúšťa, ak je žalovaným spotrebiteľ. Odkázala na rozhodnutie NS SR sp. zn. 4 Cdo/85/2021 zo dňa 12. 02. 2024. Z uvedeného dôvodu považuje rozhodnutie a odôvodnenie súdu prvého stupňa za správne právne posúdenie veci. Zároveň je treba uviesť, že žalobca v žalobe ani nárok na splatné splátky neuvádzal ako alternatívny návrh rozhodnutia, a prvýkrát argumentuje návrhom na priznanie časti nároku až v odvolacom konaní, čo je možné považovať za nový prostriedok procesného útoku, ktorý je podľa ust. § 366 CSP neprípustný.

23. Žalobca k vyjadreniu uviedol, že nesúhlasí s tvrdeniami žalovanej a má za to, že jeho odvolanie je dôvodné. Žalobca pri zosplatení úveru postupoval v súlade so zákonom účinným ku dňu predčasného zosplatenia úveru a dodržal všetky zákonom požadované podmienky pre platné a účinné predčasné zosplatenie úveru. Ani pri prijatom závere súdu prvého stupňa o neplatnosti predčasného zosplatenia úveru nebol daný dôvod na to, aby súd zamietol žalobu v celom rozsahu. Ako uviedol žalobca v podanom odvolaní, ku dňu rozhodnutia súdu 27. 08. 2025 bola splatná časť nároku žalobcu vo výške splatných neuhradených splátok. Celková zosplatená a nezaplatená suma úveru pozostávala z jednotlivých úverových splátok, ktoré by sa v prípade riadneho splácania podľa zmluvy stali splatnými až v budúcnosti, pričom podľa zmluvy mala takáto celková splatnosť nastať 16. 06. 2031. Keďže žalovaná splátky v súlade so zmluvou neplnila, pristúpil žalobca ku dňu 18. 07. 2024 k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru a teda aj jednotlivých v budúcnosti splatných splátok. Tieto splátky si teda žalobca uplatnil ako zosplatený celok, preto nie je vylúčené, aby mu súd v prípade, kedy rozhodol, že žalobca na takýto predčasne zosplatený celok (zostatok úveru) nemá nárok z dôvodu neplatnosti zosplatenia, priznal časť nároku splatného ku dňu rozhodnutia súdu pozostávajúceho zo splatných a neuhradených splátok a to v súlade s ust. § 217 ods. 1 CSP. V danom prípade sa nejedná o zmenu žaloby a nejedná sa ani o nový prostriedok procesného útoku uplatnený v odvolacom konaní. Žalobca v odvolaní uvádza, že súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a nesprávne právne vec posúdil, keď nepriznal žalobcovi ani časť uplatneného nároku pozostávajúceho zo zročných neuhradených splátok úveru ku dňu rozhodnutia súdu, hoci naň mal žalobca nárok. Žalobca opakovane zdôrazňuje, že priznaním neuhradených splatných splátok, vrátane zákonného úroku z omeškania, tak pri ich číselnom porovnaní s pôvodne uplatneným nárokom zjavne nemôže dôjsť k porušeniu zásady ne ultra petitem, ktorá je vyjadrená v § 216 ods. 2 CSP.

24. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku – ďalej CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom (žalobcom) – teda stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že

podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP), a po preskúmaní zákonnosti a vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné postupom podľa ust. § 385 CSP a ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť.

25. Zo zisteného skutkového stavu vyplýva, že žalobca ako veriteľ a žalovaná ako dlžník uzatvorili dňa 10. 07. 2023 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 0000000001021065- pôžička. V zmluve sa veriteľ zaviazal poskytnúť dlžníkovi bezúčelový úver vo výške 7.000,- eur. V úverovej zmluve bol dojednaný počet mesačných anuitných splátok 96, termín konečnej splatnosti úveru 16. 06. 2031, výška mesačnej anuitnej splátky 105,67 eur, výška poslednej mesačnej anuitnej splátky 104,35 eur, fixná úroková sadzba do splatnosti 9,90 % p.a., RPMN 13,76 % p. a., priemerná RPMN 10,40 % p. a., celková čiastka, ktorú má dlžník zaplatiť 10.963,40 eur, splatnosť prvej mesačnej splátky 14. 07. 2023, splatnosť mesačnej splátky vždy k 14. dňu v mesiaci. V bode 2.3. zmluvy bolo dojednané, že ak klient poruší niektorú z povinností uvedených v bode 2.9 OP, banka môže vyzvať klienta na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom. Doručením výzvy na predčasné splatenie úveru sa všetky čiastky podľa zmluva o úvere (istina aj príslušenstvo) stanú splatné okamžite, alebo v deň určenia bankou vo výzve adresovanej klientovi. V bode 2. 9 písm. a/obchodných podmienok pre úvery občanom – Prima banka Slovensko, a.s. , účinných od 01. 01. 2022, „každá z nasledovných právnych skutočností sa bude považovať za zmenu okolností,“ za ktorých došlo k uzatvoreniu zmluvy o úvere na strane klienta. Skutočnosti, ktoré zakladajú zmenu okolností sú: a/ (nezaplatenie) klient nezaplatí ktorúkoľvek čiastku dlžnú podľa zmluvy o úvere ani do 3 mesiacov po lehote jej splatnosti. V bode 2.10 obchodných podmienok žalobcu – 2.10.1 predčasná splatnosť, je uvedené, že ak nastane akákoľvek skutočnosť zakladajúca zmenu okolností na strane klienta, môže banka vyzvať klienta na predčasné splatenie úveru. Doručením výzvy na predčasné splatenie úveru sa všetky čiastky, ktorú sú dlžné podľa zmluvy o úvere (istina aj príslušenstvo) stanú splatnými okamžite, alebo v deň určený bankou vo výzve adresovanej klientovi.Predčasnou splatnosťou úveru musí predchádzať písomné upozornenie zaslané klientovi o zmene niektorej okolnosti na jeho strane s výzvou na nápravu a márne uplynutie bankou poskytnutej primeranej lehoty na nápravu stavu klientom. Žalobca listom zo dňa 15. 05. 2024 - Opakované upozornenie vyzval žalovanú k zaplateniu omeškaných splátok úveru, ktorá bola ku dňu vystavenia upozornenia 232,40 eur a okrem iného, žiadal o zaplatenie dlžnej sumy 247,40 eur do 09. 06. 2024. Zároveň žalobca upozornil žalovanú, že v prípade neuhradenia dlžnej sumy v stanovenom termíne uplatní svoje právo vyplývajúce z ust. § 565 Obč. zákonníka. Banka vyhlási predčasnú splatnosť úveru a požiada o zaplatenie celej pohľadávky z úverovej zmluvy. Uvedenú výzvu si žalovaná prevzala dňa 20. 05. 2024. Výzvou na predčasné splatenie úveru zo dňa 18. 07. 2024 žalobca oznámil žalovanej, že dňa 18. 07. 2024 rozhodla banka o predčasnej splatnosti celého úveru a žiadala žalovanú uhradiť celý dlh v sume 6.806,12 eur do 09. 08. 2024, pričom z uvedenej sumy predstavovala dlžná istina 6.510,22 eur, zmluvný úrok 227,41 eur, úrok z omeškania 2,86 eur a zmluvná pokuta a poplatky v zmysle sadzobníka poplatkov 65,63 eur. K uvedenej výzve predložil žalobca potvrdenie pošty o prijatí zásielky na adresu žalovanej.

26. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

27. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

28. Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

29. Za aplikácie § 380 ods. 2 CSP apriori posudzoval odvolací súd z úradnej povinnosti, či konanie pred súdom prvej inštancie nie je zaťažené vadou, ktorá sa týka procesných podmienok. Posúdením procesného postupu súdu prvej inštancie v konaní, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci, a ktorý zistil odvolací súd preskúmaním predloženého súdneho spisu, odvolací súd uvádza, že v konaní nezistil procesné vady zakladajúce dôvody pre zrušenie rozhodnutia podľa § 389 ods. 1 písm. a/ CSP.

30. Žalobca uviedol odvolací dôvod s poukazom na ustanovenie § 365 ods. 1 písm. f) Civilného sporového poriadku. Uvedený odvolací dôvod sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom prvej inštancie spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie, je nesprávne, t. j. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, prípadne zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán alebo ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti. V tomto prípade odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie vykonal všetky relevantné dôkazy navrhnuté stranami, tieto dôkazy správne vyhodnotil a z hodnotenia dôkazov ustálil skutkový stav, z ktorého pri rozhodovaní vychádzal. Odvolací súd konštatuje, že po preskúmaní veci nezistil skutkové vady preskúmaného rozsudku súdu prvej inštancie a zároveň nevzhladol v konaní vady, ktoré má na mysli ustanovenie § 365 ods. 1 písm. f) Civilného sporového poriadku.

31. K žalobcom uplatnenému odvolaciemu dôvodu podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. h) Civilného sporového poriadku o nesprávnom právnom posúdení veci odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav, dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. V preskúmanej veci odvolateľ – žalobca v odvolaní výslovne uviedol, že popiera povinnosť uvedenia, resp. označenia splátky, pre ktorú došlo k zosplateniu pohľadávky a taktiež popiera neurčitosť právneho úkonu (obsahu oznámenia).

32. Odvolací súd po preskúmaní veci, vrátane odvolacích námietok žalobcu, sa stotožnil s argumentáciou súdu prvej inštancie, ktorý správne vyhodnotil, že zmluva o úvere je zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

33. Z upozornenia - výzvy zo dňa 15. 05. 2024 vyplýva, že žalobca upozornil žalovanú k zaplateniu omeškaných splátok ku dňu 15. 05. 2024 v sume 232,40 eur. Žalobca požiadal o úhradu dlžnej sumy do 09. 06. 2024 a žalovanú upozornil, že v prípade, ak nedôjde k úhrade záväzku, je banka oprávnená vyhlásiť úver za predčasne splatný a žiadať úhradu celej úverovej pohľadávky. Výzva bola odoslaná žalovanej doručená 20. 05. 2024. Žalobca následne listom zo dňa 18. 07. 2024 oznámil žalovanej, že úverový záväzok sa stal ku dňu 18. 07. 2024 predčasne splatný v celom rozsahu a vyzval ju na úhradu dlžnej sumy v lehote do 09. 08. 2024. Oznámenie bolo odoslané dňa 23. 07. 2024 na adresu žalovanej a teda sa dostalo do jej dispozičnej sféry.

34. Odvolací súd k vyššie uvedenému uvádza, že v zmysle ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka môže veriteľ v spotrebiteľských veciach žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie

niektorej splátky najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania s jej zaplatením a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky (§ 565 Občianskeho zákonníka). Z druhej vety citovaného ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka vyplýva, že veriteľ môže žiadať o jednorazové vrátenie nesplatennej dlžnej sumy využiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky; zároveň tak môže urobiť až po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením omeškanej splátky. Tieto podmienky musia byť splnené kumulatívne; v prípade, že veriteľ toto právo do splatnosti najbližšej splátky nevyužije, jeho právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru pre tú ktorú splátku zaniká. Veriteľovi však nič nebráni v tom, aby v prípade dlžníkovho nesplácania ďalších splátok vyhlásil predčasnú splatnosť úveru pre niektorú ďalšiu splátku, ak splní podmienky predpokladané ustanovením § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka.

35. Vychádzajúc z vyššie uvedeného, z konštrukcie predmetnej výzvy je zrejmé, že táto neobsahuje identifikáciu splátky, s ktorou je spotrebiteľ (v prejednávanom spore žalovaná) v omeškaní, a ktorá zakladá dôvod na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru. Z uvedeného potom v konečnom dôsledku nie je vopred možné posúdiť, kedy si dodávateľ uplatní svoje právo pristúpiť k vyhláseniu predčasnej splatnosti (túto vyhlásil ku dňu 18. 07. 2024), a táto pôsobí vo vzťahu k spotrebiteľovi neurčito. Na základe uvedeného nemožno výzvu zo dňa 18. 07. 2024 považovať za kvalifikovanú výzvu v zmysle požiadaviek vyslovených v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka.

36. V konaní ďalej nebolo sporné, že žalobca listinou označenou ako „opakované upozornenie“ zo dňa 15. 05. 2024 upozornil žalovanú na omeškané splátky vo výške 232,40 a vyzval ju na zaplatenie dlžnej sumy vo výške 247,40 eur, ktorá predstavovala istinu 102,09 eur, zmluvný úrok 109,25 eur, úrok z omeškania 0,43 eur a zmluvnú pokutu a poplatky v zmysle sadzobníka poplatkov v sume 35,63 eur. Veriteľ vo výzve zároveň upozornil dlžníka na možnosť zosplatenia úveru; avšak absentuje v nej konkretizácia splátky, pre ktorú veriteľ zamýšľa zosplatiť úver. Rovnako ako vo výzve zo dňa 18. 07. 2024, aj vo výzve na úhradu dlžnej sumy absentuje uvedenie splátky, pre ktorú veriteľ k zosplateniu úveru pristúpil.

37. Hoci ustanovenia § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka neustanovujú ako náležitosť výzvy na zaplatenie alebo oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru uvedenie splátky, pre ktorú veriteľ dlh zosplatiť, nemožno neprihliadnuť na všeobecné ustanovenia Občianskeho zákonníka o právnych úkonoch; právny úkon musí byť určitý, inak je neplatný.

38. Pre strany úverového vzťahu prináša mimoriadne zosplatenie úveru vážne následky; zosplatenie úveru pre veriteľa znamená, že voči dlžníkovi môže uplatniť nárok na zaplatenie celej nesplatennej sumy úveru vrátane príslušenstva; pre dlžníka predstavuje zosplatenie úveru stratu výhody splátok. Avšak, so zosplatením je spojená aj otázka uplatniteľnosti pohľadávky na súde a tomu zodpovedajúcimi prostriedkami procesného útoku a procesnej obrany, ktorú môžu strany sporu v konaní pred súdom využiť; jedná sa napríklad o námietku premičania, či tvrdenie, že pre splátku, pre ktorú veriteľ pristúpil k zosplateniu úveru, neboli splnené zákonom predpokladané podmienky. Odvolací súd zastáva právny názor, že výzva prezumovaná § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je jednostranným právnym úkonom, ktorý z hľadiska jeho určitosti musí obligatórne obsahovať (identifikáciu) splátky, s ktorou je spotrebiteľ (v prejednávanom spore žalovaná) v omeškaní, a ktorá zakladá dôvod na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Bez uvedenia tejto identifikácie nie je možné následne preskúmať splnenie podmienok na uplatnenie práva na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru a splatnosť tohto úkonu. Je potrebné si uvedomiť, že sa nejedná iba o formálnu podmienku, ale sa jedná o notifikačnú povinnosť dodávateľa voči spotrebiteľovi, ktorá má umožniť spotrebiteľovi „dozvedieť sa“ o hroziacom následku spočívajúcom vo vyhlásení predčasnej splatnosti úveru, a tento následok odvrátiť. Práve uvedenie konkrétnej splátky je tou rozhodujúcou skutočnosťou, ktorá musí byť spotrebiteľovi určito vyjadrená, nakoľko uvedenie „iba“ výšky dlhu, s ktorým je spotrebiteľ v omeškaní, vykazuje podstatnú mieru abstrakcie a spotrebiteľ z takto vyjadreného údaju nemôže bez ďalšieho určiť, ktorá splátka môže v budúcnosti založiť dôvodnosť predčasného zosplatenia, resp. ktorú splátku považuje dodávateľ za splátku rozhodnú. Z uvedeného potom v konečnom dôsledku nie je objektívne vopred možné určiť, kedy si dodávateľ uplatní (resp. môže uplatniť) svoje právo pristúpiť k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru. Navyše je potrebné poukázať na to, že veriteľovi v spotrebiteľských sporoch vzniká právo na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru

iba v prípade, ak je dlžník v omeškaní s niektorou splátkou aspoň tri mesiace a súčasne upozorní dlžníka – spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Táto 15-dňová lehota (na upozornenie a uplatnenie tohto práva) musí uplynúť do splatnosti splátky, ktorá sa stane najskôr splatnou po uplynutí troch mesiacov od splatnosti splátky, ktorá zakladá právo na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru. Právo na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru založené omeškaním s úhradou splátky (s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní aspoň tri mesiace) potom môže veriteľ uplatniť výlučne do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky (v poradí prvej splátky, ktorá sa stala splatnou po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky zakladajúcej právo zosplatnenia), inak právo na zosplatnenie na základe splátky, ktorá zakladá právo na zosplatnenie, zaniká. Z uvedeného možno potom vyvodiť, že aj z právneho úkonu veriteľa podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka by malo byť zrejme naplnenie podmienok podľa tohto ustanovenia a súčasne ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, nakoľko v opačnom prípade nemôže objektívne zakladať vedomosť dlžníka o dôvodnosti zosplatnenia a reálnej možnosti odvrátenia tohto (hroziaceho) následku, ale stáva sa iba formálnym „upozornením“ nenapĺňajúcim účel predmetného ustanovenia. Len takýto výklad je spôsobilý korešpondovať s vyššie uvedeným zmyslom účelu ust. § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka. Konajúcemu senátu odvolacieho súdu je z vlastnej rozhodovacej činnosti známe, že s neuvedením splátky, pre ktorú veriteľ pristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, sú spojené aplikačné problémy; veritelia totiž často modifikujú skutkový stav tak, aby podmienky pre vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru boli splnené. Priemerný spotrebiteľ pritom často nie je spôsobilý na takúto modifikáciu skutkového stavu relevantne reagovať.

39. Špecifikácia splátky, pre ktorú veriteľ mieni pristúpiť k zosplatneniu úveru už vo výzve podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, resp. v oznámení o mimoriadnom zosplatnení úveru poskytuje spotrebiteľovi právnu istotu, že vec bude spravodlivo rozhodnutá; špecifikácia splátky pre spotrebiteľa predstavuje podklad pre procesnú obranu. Zároveň, uvedenie splátky, pre ktorú sa dlh zosplatňuje, neumožňuje veriteľovi dotvárať skutkový stav takým spôsobom, aby bolo možné následne polemizovať, pre ktorú splátku veriteľ pristúpil k zosplatneniu úveru, pokiaľ ho zosplatnil platne. Bez uvedenia splátky, pre ktorú veriteľ dlh mienil zosplatniť, nie je výzva na zaplatenie dostatočne určitá, a teda dostatočne určitým nie je ani právny úkon, ktorým veriteľ realizoval predčasne zosplatnenie úveru. Z uvedeného vyplýva, že ak v prejednávanej veci nedošlo k špecifikácii splátky, pre ktorú veriteľ dlh mienil zosplatniť, resp. zosplatnil, nebol jednostranný právny úkon veriteľa dostatočne určitý, z ktorého dôvodu je úkonom neplatným. S ohľadom na uvedené je potom zrejme, že odvolací súd sa stotožnil so závermi vyplývajúcimi z rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/2/2023 zo dňa 25. 01. 2024, sp. zn. 2Cdo/149/2021 zo dňa 06. 09. 2021. Z rozhodnutia najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/197/2022 zo dňa 06. 06. 2024 vyplýva, že: „V prípade, ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný, a to v súlade s ustanovením § 565 OZ a § 53 ods. 9 OZ, pre platný úkon zosplatnenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby už v tejto výzve (upozornení spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva) presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne môže zosplatniť celý dlh.....Identifikácia splátky je potrebná z dôvodu identifikácie prvého dňa plynutia premičacej doby, ale i pre potrebu vedomosti dlžníka o tom, zaplatením akej sumy zabráni zosplatneniu úveru (porovnaj rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 2Cdo/149/2021). Je to podstatná informácia najmä v situáciách, pokiaľ predtým došlo k čiastočnému plneniu a dlžná suma sa mohla kumulatívne tvoriť aj dlhšie, pričom ale neboli naplnené podmienky, kedy by mohol byť úver zosplatnený celý. Ak veriteľ oznámi iba dlžnú sumu s upozornením na možnosť zosplatnenia celého úveru, môže byť spotrebiteľ pomýlený a v dôsledku informačnej asymetrie môže byť poškodený....“.

40. Pre úplnosť odvolací súd uvádza, že z dôvodu neurčitosti (výzvy) ako právneho úkonu, v dôsledku ktorej je tento jednostranný právny úkon veriteľa neplatný, nemožno vyhlásenie o mimoriadnej splatnosti úveru – označené ako „Výzva na predčasné splatenie úveru“ zo dňa 18. 07. 2024 považovať za platné a účinné. Vzhľadom na uvedené (absencia kvalifikovanej výzvy v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka) odvolací súd zastal názor, že neboli splnené podmienky v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka pre mimoriadne vyhlásenie splatnosti úveru.

41. Čo sa týka rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/123/2022 zo dňa 30. 01. 2024, na ktoré sa žalobca v odvolaní odvoláva, toto je odvolaciemu súdu známe. Z uvedeného rozhodnutia vyplýva, že „dovolací súd sa nestotožňuje s názorom, ktorý prezentovali dovolatelia, že špecifikácia splátky, pre ktorú dochádza k zosplatneniu, by mala byť podmienkou platnosti predčasného zosplatnenia dlhu. Žiadnu takúto povinnosť (uviesť v zosplatnení konkrétnu splátku) zákon veriteľovi neukladá. Dovolací

súd tiež nepovažuje za potrebné na tomto mieste viesť polemiku o tom, či je určenie splátky, ktorá vyvolala zosplatnenie, skutkovou alebo právnou otázkou (skutkovou otázkou nesporne je označenie takejto splátky vo výzve na zaplatenie alebo v samotnom zosplatnení; ak však tieto listiny vymedzenie relevantnej splátky neobsahujú, je jej určenie na účely začatia počítania premičacej doby len právnym konštruktom). Považuje však za vhodné uviesť, že pokiaľ sa vykonaným dokazovaním nepreukáže opak, treba vychádzať z princípu racionálneho správania účastníkov zmluvných vzťahov, ktorí konajú v súlade so zákonom, a teda vzhľadom na ustanovenie § 565 druhej vety Občianskeho zákonníka je potrebné predpokladať, že zosplatnenie bolo vyvolané tou splátkou, ktorá bola v čase zosplatnenia tri mesiace po splatnosti“. Predmetné rozhodnutie je však rozhodnutím ojedinelým, na ktoré súdna prax Najvyššieho súdu SR nenadviazala, naopak, z citovaných rozhodnutí (bod 43. tohto uznesenia) vyplýva jednoznačný záver Najvyššieho súdu SR, že v prípade, ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný na základe ust. § 565 Občianskeho zákonníka a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, pre platný úkon zosplatnenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby už vo výzve (upozornení spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva) presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú môže predčasne zosplatiť celý dlh. Napokon, aj neskoršie rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/152/2022 zo dňa 13. 02. 2025 uvádza: „Bez konkretizácie splátky, pre ktorú prichádza zosplatnenie, nie je možné spoľahlivo určiť, či k uplatneniu práva došlo za splnenia preň zákonom určených podmienok (uplynutia oboch lehôt podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka). Právny úkon nekonkretizujúci splátku preto je úkon zákon obchádzajúci (nakoľko napriek nezakotveniu výslovnej zákonnej požiadavky na takúto náležitosť jej absencia spôsobuje nedodržanie účelu úpravy, ktorým je možnosť overenia si splnenia požiadaviek slúžiacich zvýšenej ochrane spotrebiteľa) a i nedostatočne určitý, v oboch prípadoch sankcionovaný neplatnosťou (či už podľa § 39 alebo § 37 ods. 1 OZ)“.

42. K námietke žalobcu, že v čl. III. žaloby jednoznačne špecifikoval, pre ktorú splátku vyhlásil predčasnú splatnosť úveru – a to pre splátku splatnú 15. 04. 2024, odvolací súd uvádza, že uvedená skutočnosť musí byť oznámená žalovanému z dôvodov uvedených vyššie, nepostačuje teda, ak žalobca uvedenie, pre ktorú splátku vyhlásil predčasnú splatnosť, v žalobe.

43. K námietke žalobcu, že nebol daný dôvod na zamietnutie celej žaloby, nakoľko v danom prípade boli splnené minimálne podmienky na priznanie zročných splátok úveru ku dňu rozhodovania súdu, odvolací súd uvádza, že sa nestotožňuje ani s uvedenou námietkou žalobcu a to napriek ním citovanými rozhodnutiami odvolacích súdov, ktoré pre konajúci odvolací súd nie sú záväzné a s ktorými sa nestotožňuje. V tomto smere je potrebné poukázať na § 216 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého, súd je viazaný žalobným návrhom, t. j. súd nemôže prekročiť a prisúdiť viac, než čoho sa strany domáhajú, resp. nesmie ísť nad rámec petitu tzv. zásada „ne ultra petitum“. Rovnako tak súd musí rešpektovať vymedzený predmet konania žalobným návrhom, a teda nemôže priznať ani z iného skutkového základu, než aký bol vymedzený v žalobnom návrhu.

44. Uvedený právny záver potvrdzuje aj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/85/2021 zo dňa 12. 02. 2024 z ktorého vyplýva: „Vychádzajúc z vyššie opísaného procesného stavu dovolací súd dospel k záveru, že odvolací súd svojím postupom pri posudzovaní žalobou uplatneného nároku žalobkyne prekročil rámec ňou vymedzeného petitu, pretože jej priznal z iného skutkového základu, než aký bol vymedzený v žalobnom návrhu. Aj keď sa bezpochyby žalobkyňa domáhala priznania plnenia z rovnakej zmluvy, aká bola oboznámená provoinštančným a odvolacím súdom, po skutkovej stránke produkovala k svojim tvrdeniam aj dôkazy. Súd prvej inštancie žalobe vyhovel, majúc za to, že k zosplatneniu úveru došlo, avšak odvolací súd bol naopak názoru, že zosplatnenie úveru je neplatné. Pokiaľ napriek uvedenému bez procesnej aktivity žalobkyne, ktorá sa na jediné pojednávanie nariadené odvolacím súdom nedostavila, tejto priznal časť uplatneného nároku v spore (spolu s príslušenstvom), v ktorom nemohol prekročiť návrhy strán (§ 216 CSP), navyiac s ochranou slabšej strany, ktorou bol žalovaný, porušil tým zásadu „ne ultra petitum“, čím porušil právo žalovaného na spravodlivý proces“. Z uvedeného vyplýva, že žalobcovi nemožno priznať splatné splátky ku dňu vyhlásenia rozsudku, pokiaľ by sa prekročila zásada „ne ultra petitum“. Zároveň v spotrebiteľských sporoch platí osobitosť, že zmena žaloby sa nepripúšťa, ak je žalovaný spotrebiteľ. Spotrebiteľ je považovaný za slabšiu sporovú stranu a preto má silnejšiu procesnú ochranu. Zmena žaloby nie je prípustná z dôvodu, aby sa zabezpečila právna istota pre spotrebiteľa a aby nemohol byť prekvapený novými, nepredvídateľnými nárokmi zo strany žalobcu. Zákonodarca v tomto smere zastal názor, že „ak si žalobca vopred dôkladne neuváži aké nároky a či vôbec ich uplatní, nebude môcť tieto nároky počas konania meniť, nanajvýš môže žalobu zobrať späť“.

45. Tento názor je zároveň podporený aj rozhodnutím Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS/528/2024 zo dňa 02. 10. 2024 v ktorom sa uvádza, „Nesprávny procesný postup v zmysle § 420 písm. f) CSP, ktorým došlo k porušeniu zásady ne ultra petitem, bude potrebné odstrániť postupom súladným s ustálenou judikatúrou najvyššieho súdu, podľa ktorej všeobecný súd musí rešpektovať predmet konania vymedzený žalobným návrhom, čo znamená, že plnenie nemôže priznať z iného skutkového základu, než aký bol predmet konania vymedzený v žalobnom návrhu“. Zároveň v bode 23. a 24. uvedeného rozhodnutia sa uvádza, že „žalobca v žalobnom návrhu vymedzuje predmet konania po skutkovej a právnej stránke a týmto jeho vymedzením je súd v zásade viazaný. Z uvedeného dôvodu má teda pre posúdenie dodržania zásady viazanosti súdu petitom rozhodujúci význam skutkový základ tak, ako ho vymedzil žalobca v žalobe, pričom tento je nosným pre skutkové zistenia, z ktorých súd následne pri právnom posúdení vychádza. Legislatívne ukotvená nemožnosť zmeny žaloby v spotrebiteľskej agende totiž nevylučovala možnosť sťažovateľky v záujme vyhnúť sa neúspechu v spore pri existujúcom vedomí o pochybnostiach preukázania zosplatenia úveru, aby vo veci podala žalobu o zaplatenie nezaplatených dlžných splátok.“

46. Poukazujúc na vyššie uvedené, konštatujúc nedôvodnosť odvolania žalobcu, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

47. O trovách odvolacieho konania rozhodol súd s poukazom na ust. § 396 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a žalovanej, ktorá bola úspešná v odvolacom konaní, priznal nárok na náhradu trov voči žalobcovi. Žalovaná bola v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešná a vznikol jej tak nárok na náhradu trov odvolacieho konania, ktoré jej v súvislosti s odvolacím konaním vznikli (§ 255 ods. 1 CSP), a to v rozsahu 100 %.

48. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).